

Jeg havde brug for det, for at have det okay

Jeg kan huske, at se min søster blive båret væk på en bærer efter, at have taget en LSD overdosis, og jeg tænkte at jeg aldrig ville være sådan. Det skete da jeg gik i ottende klasse. I slutningen af niende klasse var jeg begyndt at ryge hash og drikke vin for at føle mig accepteret af de andre unger i kvarteret. I slutningen af min gymnasietid havde jeg løjet og stjålet for at få fat i noget hash. Jeg havde også solgt hash og andre stoffer for min søster for at få mine egne stoffer. Jeg prøvede andre stoffer, mens jeg stadig gik i skole. Til sidst droppede jeg ud i det sidste år af gymnasiet for at komme i hæren, blive gift og komme væk hjemmefra.

Mens jeg var i hæren, røg og solgte jeg hash og andre stoffer. Til sidst meldte jeg mig selv til et afvænningsprogram for at undgå at blive sendt til Europa. Programmet varede et år, og jeg endte med at blive fuldstændig udstødt af mit kompagni. Det var svært at snyde programmet på grund af deres kontroltest, men jeg formåede alligevel at ryge mig godt og grundigt skæv. Da det år var overstået fik jeg et afvænningsdiplom, så jeg konkluderede at jeg ikke havde noget rigtigt problem med stoffer.

Da jeg var færdig med hæren og havde aftjent min værnepligt, flyttede jeg tilbage til Californien. Efter adskillige småjobs her og der, mødte jeg nogle folk der også røg hash og tog andre stoffer som f.eks. crank og kokain. Jeg kunne godt lide at blive høj på crank, men jeg skulle altid have min hash. Der begyndte at komme en masse problemer derhjemme og på arbejdet, mens jeg var påvirket af crank og kokain. Det resulterede til sidst i at min første kone forlod mig.

Jeg besluttede mig for at droppe crank og alle andre hårde stoffer og bare holde mig til at ryge hash og drikke lejlighedsvis, fordi det aldrig fik mig til at opføre mig lige så sindssygt. Jeg fjernede mit fuldskæg og klippede mit hår kortere. Efter det mødte jeg min nuværende kone, da jeg arbejdede i hendes lejlighed. Vi blev kærestere, og hun røg hash sammen med mig et par gange, men det var ikke på hendes top ti liste over foretrukne aktiviteter. Hun gjorde det primært efter at være blevet presset af mig. Jeg ville have hende til at være min rygerven, men hun ville have mere end det i et forhold med mig. Efter vi havde røget hash et par gange, sagde hun at hun ikke ville ryge det mere.

Jeg blev ved med at ryge min hash, for jeg havde stadig brug for det for at have det okay. De fleste andre jeg sås med røg hash. Jeg syntes, det var meget svært at være sammen med folk der ikke røg. Hvis vi ikke havde hashen tilfælles, var det simpelthen umuligt, at udvikle noget som helst forhold til dem. Jeg giftede mig med min anden kone og sagde til hende, at jeg nok skulle holde op med at ryge hen ad vejen. Hun prøvede at presse mig til at holde op, og jeg lovede hende at jeg nok skulle holde op. Jeg løj for at stille hende midlertidigt tilfreds. Jeg røg fra jeg vågnede, til jeg gik kold om aftenen. Uanset om jeg var på arbejde eller ej, familiebesøg eller ej, lige meget hvad. Jeg skulle have min hash.

I den sidste tid jeg røg slog min korttidshukommelse helt fra, jeg var stakåndet og led af hovedpine. Når jeg fik hovedpine, tog jeg nogle hovedpinepiller og røg videre. For det meste røg jeg alene, og det var nødt til at være udenfor, fordi min kone ikke brød sig om, at lejligheden lugtede af hash. Jeg røg også sammen med de folk jeg solgte til. Jeg var nødt til at sælge for at få råd til min hash.

En weekend skulle jeg ud og besøge nogle venner og have noget hash og en hunplante at starte med. Min kone sagde at hvis jeg tog det med, ville hun blive hjemme. Det endte med at hun blev hjemme, fordi jeg nægtede at lade stofferne blive hjemme. Den weekend besluttede jeg mig for at sige mit job op og blive pusher i det område, hvor jeg først var begyndt at bruge stoffer. Jeg var villig til at opgive forholdet til min kone og sige mit job gennem otte år op. Jeg kom hjem for at fortælle min kone om mine planer, og hun blev selvfølgelig helt ude af den. Hun sagde, at jeg var sindssyg og begyndte at pakke sine ting. Vi endte med at snakke om min nye plan, men jeg var så skæv at jeg ikke kunne føre en samtale. Til sidst indvilgede jeg i at gå i et 28-dages program.

De andre i programmet spurgte mig hvilke stoffer der havde fået mig til at komme. Jeg fortalte dem, at jeg røg hash og drak en gang imellem. Jeg følte mig "mindre" end dem der var der på grund af andre stoffer. Som om det at være hasher ikke var noget særligt, selv om jeg røg dagen lang. Der skete så meget i programmet, at jeg ikke dvælede længe ved det. Jeg begyndte at forstå stoffernes vanedannende natur, og endnu vigtigere, jeg begyndte at lære om, hvem jeg i virkeligheden var.

Jeg nåede til et punkt, hvor jeg begyndte at sørge over tabet af min ældste storesøster, som blev dræbt, da jeg var femten. Jeg bearbejdede det og en masse andre problemer i løbet af de otteogtyve dage, men det var kun begyndelsen. Jeg begyndte at gå til tolvtrinsmøder i San Francisco og fandt en sponsor som jeg kunne identificere mig med. Jeg havde hørt ham dele, og han var også hasher.

Til møderne, så jeg nogle flyers om et nyt tolvtrinsprogram for hashere. Det hed Marijuana Addicts Anonymous. Der var tre møder om ugen i området, og jeg besluttede mig for at tage til møderne og tjekke det ud.

Jeg følte mig ikke særlig godt tilpas til mit første møde, men det føltes godt nok til at jeg kom tilbage. Jeg blev ved med at gå til møderne og lavede trinarbejde med min sponsor. Jeg begyndte at lave service i MA. Jeg var formand, regnskabsansvarlig og gruppesamvittigheds-repræsentant for nogle af møderne. Men jeg gjorde ikke det hele på én gang! Det ville have været for stor en opgave for mig at klare.

Nogle af de notater jeg havde taget til de første GSR møder blev videregivet til MA til vores arkiver. Vi begyndte at fejre fødselsdage den sidste onsdag i måneden og brugte poker jetoner og små kugler, hvor vi skrev folks cleantime på med neglelak. Vi havde også nogle hjemmelavede

fødselsdagskort. Efterhånden slog vi os sammen med andre hash grupper og blev til det fællesskab der i dag hedder Marijuana Anonymous.

Jeg blev ved med at lave trinarbejde med min sponsor og har været alle trinnene igennem flere gange. Jeg havde også brug for professionel hjælp udover programmet, for jeg havde en del problemer. Sidenhen flyttede jeg fra San Francisco til San Joaquin Valley, som ligger knap 115 kilometer derfra. Jeg arbejder stadig i San Francisco og prøver at komme til møde i min hjemmegruppe om onsdagen. Jeg kommer som regel til mindst to møder om måneden der. Jeg har overvejet at starte et møde der hvor jeg bor og vil gøre det, når min Højere Magt beder mig om det.

Jeg kan ikke sige, at hver dag har stået i glans og pragt. Men det er en hel del bedre end før i tiden. Programmet har virket, fordi jeg arbejder aktivt med det. At følge forslagene, arbejde med min sponsor, at komme til møder, trinarbejdet med min sponsor og at bede til min Højere Magt har alt sammen hjulpet mig til at holde mig clean. Programmet har givet mig en fantastisk belønning – jeg har fået mit liv igen!